

אוריאל ליו:

„קורפו חטף מהלומה בעניין חגורות הבטיחות!”

ביום הרביעי נעשה ניסיון להסיר את הצעת החוק של אוריאל ליו ודב בן-מאיר. לחייב את נהגי ישראל בחגירת חגורות הבטיחות גם בשטח עירוני. לניסיון הנושל לחבל בהצעת החוק המבורכת האת אחראי שר-התחבורה חיים קורפו. פניתי אל בעל-היוזמה, המשמש גם כיושב-ראש ועדת-הכנסת לבטיחות בדרכים, וביקשתי ממנו לשחזר מה אירע.

זה התחיל לפני שנה וחצי. פניתי בתוקף תפקידי כיושב-ראש הוועדה לבטיחות בדרכים, לשר קורפו וביקשתי אותו לבוא לוועדה ולהסביר את עמדתו בנוגע לחגירת חגורות-בטיחות גם בשטח עירוני. זאת לאחר שקיבלנו חומר מרשים ומשכנע, שקבע כי אין צורך שיכול להוריד את הנוק בתאונות-דרכים כצעד זה, הנהוג, אגב, במרבית הארצות. קורפו השיב לי כי אינו בשל לדיון בנושא זה, ולכן אינו מוכן שאנשי מישרדו יופיעו לפני הוועדה.

● איך הוא נימק זאת?

זה היה הנימוק... האמת היא, ששר חייב להופיע — או לפחות ניצגים מטעמו — לפני ועדת-הכנסת.

תחבורה

לא הרמתי ידיים והחלטתי להגיש הצעת-חוק פרטית. הצטרפו אלי רפאל איתן ורב בן-מאיר.

זה היה צריך לעלות לדיון במליאת-הכנסת ביום השלישי, אך נדחה ליום הרביעי. ביקשתי מקורפו שלא יטרפד את ההצעה, אך הוא הודיע לי מראש שיפעל להסירה מעל סדר-היום. ואכן כך פעל אך חטף מהלומה רצינית כש-12 חברי-כנסת תמכו בהצעתי, ורק שלושה — הוא, עדנה סולודר והשר יצחק פרץ — התנגדו לה. כעת זה עבר לטיפולם של ועדת-הכלכלה. אגב, רפול הסתלק מההצעה ברגע האחרון. כששאלתי אותו מדוע, ענה כי השתכנע, כמחשבה שניה, שזה בסמכותו של השר הממונה. אני בטוח שהשר עזר לו להשתכנע...

● מה בעצם האינטרס של קורפו לטרפד את יוזמתך?

נימוקיו אינם ברורים. הוא טוען ששימוש בחגורה גם כתוך העיר יעצבן את הנהגים ויגרמו לתאונות-דרכים. חוץ מזה החליט שרוב נפגעי תאונות-הדרכים הם הולכי-רגל — עונדה בלתי נכונה!

● מהם נימוקיך להחדרת השימוש בחגורה גם בשטח עירוני?

הוכח שבנסיעה איטית, התגורה אפילו יותר אפקטיבית. חוץ מזה אין צורך בהשקעה כספית נוספת לשם כך, ויש במילא מערכת הסברתית מצוינת לשימוש בחגורות-בטיחות בכלל. מדובר כאן בחיי-אדם!



הפרופסור דניאל גור:

„הפיתרון שלי הוא אלימות מול אלימות!”

במערכת העולם הזה מצויה תמונה ישנה, שבה נראה סטודנט צעיר המסתער על קבוצת חרדים תוך כדי הפגנה אלימה במאה-שערים בירושלים. היום, כעבור 26 שנים, הסטודנט הזה הוא מנתח-הלב הידוע, הפרופסור דניאל גור. שאלתי את הפרופסור אם גם היום הוא היה מצטרף לפעולת גמול בתוך מאה-שערים.

עברו 26 שנה. היום אני קצת פחות צעיר וקצת יותר פחדן. או היינו 15 חברה, מול 150 אלף חרדים שהיו מחסלים אותנו, אלמלא הוציאה אותנו המישטרה משם. גם היום אני מוכן לפעולות, אבל היום הייתי בוחר בדרכים אלימות פחות פומביות.

● אבל אלימות?

אני מאמין שרק אלימות נגדית תעזור.

● כולל שריפת בתי-כנסת?

אם האלטרנטיבה הקיימת היא שריפת בתי-כנסת, שבעיניי הם

דת

מיבנים, לבין פגיעה בגוף, אני אבחר בפגיעה במיבנים. אני לא מאמין בקדושת מיבנים. אני מאמין בקדושת חיים וחופש.

● אם כבר לפני 26 שנה היית ער לבעיה הזאת, אולי תגיד לי מה קרה במשך השנים? האם התביעות שלהם התגברו, או נחלשו, או עמדו על המקום? במילים אחרות: מי ניצח?

ההשפעה שלהם והתביעות שלהם היום הרבה יותר גדולות. בשנות ה-50 התייחסו אליהם כאל פאראזיטים, כי היה ברור שתרומתם במילחמת-העצמאות ובכל העניין הציני היא אפסית. נראה שגם להם הייתה הרגשה שאסור להם להרים ראש יותר מדי. היום, כשהכיפות הסרוגות השתתפו במילחמת-ישראל, כשעל כל העניין של הגדה הם מרגישים כעלי-הבית, כשיש להם עוצמה פוליטית, הם מרגישים שאף אחד לא יעצור אותם.

● אתה לא ערשה הבלדה בין אנשי הכיסות הסרוגות לבין נטורי-קרתא?

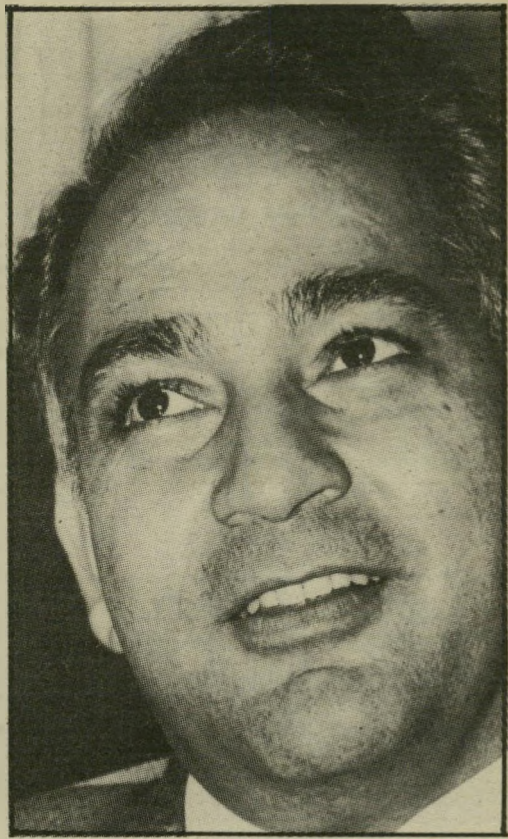
לא. אני מתייחס בצורה אחידה לכל האנשים המקבלים הוראות מהקדושי-ברוך-הוא.

● מה הפיתרון שלך לבעיה?

קודם כל צריך לדעת שזוהי בעיית-הבעיות של עתידנו כאן. אם משהו כאן ימוטט את מדינת-ישראל, זה מה שימוטט אותה!

● והפיתרון?

אלימות מול אלימות, כי אם נמשיך לוותר — החילוניים יסתלקו מכאן.



מוחמד בסיוני:

„גם למיזופיה-כוח יש סמכות של שגריר!”

מישרד-החוץ הישראלי, בשלומיאליות אופיינית, אובד-עצות לנוכח בחירתו של קורט ולדהיים כנשיא אוסטריה. המגמה המתגבשת היא להוריד את דרג הייצוג באוסטריה. כך לא יצטרך שגרירי ישראל חדש להיקלע לסיטואציה מביכה ולהגיש את כתב-האמנתו לנשיא שעברו מעיב עליו. בינתיים הוחזר השגריר הישראלי הנוכחי באוסטריה, מיכאל אליצור, להתייעצויות.

לפני כמה שנים הוחזר שגריר-מצריים בישראל, סעד מורתדה, לקהיר, לאותן התייעצויות, ושכח לחזור. הלכתי לבקר את מיזופה-הכוח המצרי בישראל, מוחמד בסיוני, המחזיק בתואר אישי של שגריר, ושאלתי מה ההבדל בין ייצוג דיפלומטי של שגריר לבין ייצוג דיפלומטי בדרג נמוך יותר.

השגריר הוא כמו רגל. נוכחותו מסמלת שהיחסים בין שתי הארצות טובים, בלי בעיות מיוחדות. כשארץ קוראת לשגרירה בחזרה להתייעצויות, כמו שמצריים קראה למורתדה, כוונתה לומר: יש בעיות ביחסים ביננו.

ולדהיים

● מבחינת העבודה היומיומית, האם קיים הבדל בין הדרג שלך לבין דרג של שגריר מוזאמן?

העבודה היומיומית היא אותו הדבר. יש לי כדיוק אותה הסמכות כמו לשגריר. לעיתים, העבודה שלי אפילו נרחבת מעבודתם של שגרירים אחרים, מכיוון שהיחסים בין ישראל למצריים הם כלי-כך מורכבים. יש הטון עבודה, והתואר אינו משנה. אני, אישית, בעל הדרגה של שגריר, אך אני שגריר מצריים בישראל.

● מתי יחזרו היחסים בין מצריים לישראל למצב של כהונת שגריר בישראל?

מורתדה הרי הוחזר בעיקבות מילחמת-הלבנון. כשהבעיה הוואת תיפתר סופית, וגם המחלוקת על טאבה, יחזרו היחסים לדרגת שגריר, רגל!

● מי יהיה השגריר, להערכתך?

איני יודע. איש אינו יודע. אני כמו חייל. ארצי יכולה לשלוח אותי לכל מקום, מתי שהיא רוצה. האדם בתפקיד אינו חשוב, מפני שהוא מייצג את מדיניות ארצו, והוא חייב להיות כן עם ארצו.

● אנחנו מושוחרים בעיקבות בחירתו של קורט ולדהיים כנשיא אוסטריה, והתיסבוכת שנוצרה בגלל הראיות על עברו הנאצי. מה דעתך על כך?

אנו מחשיבים זאת כעניין פנימי של אוסטריה, ולא נתערב. ולדהיים נבחר שם כחוק, ואם האוסטרים כחרו בו — זהו עניינם הפרטי. לא נוכל להתערב!